

Drömseglatsen (del 1) av Kaj Gardberg

Från loggboken den **14 juni 1997**: ombord skeppare Kaj med hustru Mirja. Tidigt på morgonen installerades radarn, den sista "grejen" av de ca 20, som krävdes för det planerade äventyret – en segling till Medelhavet. Vår båt är en Omega 36 (11,00x3,36x1,70) med namn "La Mouette", från 1986. Hon har stor segelyta, självslående fock och är gjord för skärgårdssegling och kustnära vatten. Omfattande kompletteringar hade, under ca två års tid, gjorts för att anpassa henne och öka säkerheten, för att klara de vatten vi skulle segla över de närmaste åren.

Här är några av de viktigaste kompletteringarna:

Sytt in ett tredje rev i storen samt behandlat sömmarna mot uv-ljus. Installerat reserv-storfall, backstag samt extra innerstag för focken. Förstärkt röstjärnen. Monterat ankarwisch med bogankare, 30m 8mm kätting och 20m tross samt s.k. targabåge akter om sprayhooden och 2 extra winschar i sittbrunnen. Livflotte med ställning på rufftaket samt zodiac jolle i säck, 5hk utombordare. Tv-antenn och vindmätare, extra stor solpanel, liten bensin generator. Extra vattentankar 50 l, sjökort, hamnböcker, båtcert, förarintyg, rek från Kryssarklubben etc. etc. 2 rostfria båtcyklar inköptes senare i Tyskland. Allt detta hade anskaffats till en kostnad på ca kr. 80 000.

Efter radarinstallationen "gick" vi till Klubbholmen för tankning och stannade sedan där över natten. Dagen därpå anträdde färden till Medelhavet via Södertälje, Kielkanalen, Nordsjön, Engelska kanalen, Biscaya, Spanska & Portugisiska Atlant kusten och in genom Gibraltar Sund. Vi hade studerat möjligheten att gå genom Europas kanaler men fann dels att den vägen var besvärlig och tidvis ganska trist, dels att vår mast på 18 m skulle sticka ut ca 3,5 m både fram och bak – lika med stor risk för skador i slussarna. Strategin var att segla med förlängd semester ca sex, sju veckor de två första somrarna, därefter (efter pensionen) från april tom augusti när stormar är sällsynta i Medelhavet.

Vår Omega 36 "La Mouette" under segel!

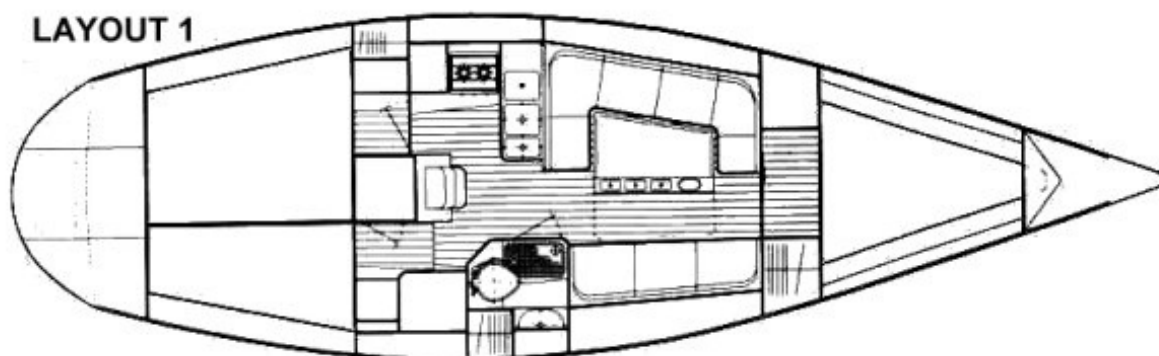
Vi planerade så att nattseglatser undveks då det var möjligt. Dagsetapperna var vanligen mellan 60 och 80 sjömil. Vi kunde snart konstatera att de flesta båtar vi mötte och träffade i hamnarna var av typ Hallberg Rassy, Najad och liknande, tunga båtar som vanligen nästan aldrig sågs kryssa, och under segel endast om vinden var minst 5 m/sek. Vår lättdrivna båt gör rätt trimmad 4 knop vid 4 m/s på kryssbog. Medelhavsvindarna under sommar månaderna är vanligen mycket labra. Vår sammanlagda motorgång var säkert bara en bråkdel av det vanliga för segelbåtar under sommartid på Medelhavet.

29 juni, på väg från Bornholm till Moens Klint i laber bris akterifrån. Vi startade på eftermiddagen för att vara framme på morgonen, distans ca 90 sjömil. Ökande vind utlovades till natten. Två rev i storen och spirad fock. Platt läns, under natten ökade vinden successivt, vågorna akterifrån blev allt större. Svårt att i mörkret se windexen – Vi surfade på vågorna och gjorde ibland nästan 15 knop! Då hände det; En stor våg rubbade vår kurs en aning åt babord. Vi seglade för styrbords halsar med preventergaj. Det blev en s.k. kines-gipp. Bommen lossade från gajen, båten krängde kraftigt, storskotspaketet träffade min arm samt huvud så jag förlorade medvetandet i några sekunder. Vaknade med axeln i vattnet, låg mot styrbords däcksvajrar. Säkerhetslinan var fäst i skotbänken. Båten försökte resa sig, men jättevågorna knuffade tillbaks henne i nästan liggande ställning. Hoppades att motorn skulle gå igång efter allt krängande, och att masten skulle vara oskadd.

Mirja satt högt uppe på babords sittbrunnssarg och hade kunnat hålla sig på plats. Motorn startade, båten reagerade och gick långsamt upp mot vågorna. Mirja släppte fockfallet, tur att focken hade hakar. Den kom ner. Storfallet loss. Händer ingenting. Mirja till mastfoten och sliter och drar.

Naglarna ryker. Fick storen nästan ner, faller av med vinden. Mirja surrar focken, vi stoppar motorn och seglar vidare med nästan nerdragen stor. Farten är låg, och vågorna slår in akterifrån i sittbrunnen. Måste öka farten med motorn. Kl. 03.00 kom vi in i en fiskehamn och hittade en plats mellan två trålare och kunde lägga till mot vinden. Fiskarna undrade varifrån vi kom och berättade att ett lokalt lågtryck härjat under natten med vind kring 25 m/s och att en trålare gått under i stormen. Sjukhusbesök följde, diagnos Mirja brutet lillfinger, min axel fick en kortisonspruta. Känner av skadan än idag. Vi cyklade omkring i dagarna tre och slickade såren, icke minst de mentala. Ganska nära att hela äventyret kunde ha slutat här.

Vinterkvarteret för La Mouette blev Den Helder i Holland. En väl skyddad marina bakom slussar. Sonen Kim bodde där då. Han är helikopterpilot och flög oljearbetarna till plattformarna i Nordsjön. Under färden Enköping – Den Helder avverkade vi ca 860 sjömil.

Inredningsdispositionen i vår Omega 36

1998

30 maj, avsegling från Den Helder kl. 01.00 i mörker och dimma. Ombord befälhavaren Kaj och sönerna Jan och Kim samt Joachim Daneskär. Båten - nu med ny bottenfärg samt vaxad och polerad. Avsikten var att segla nonstop till La Coruna i Spanien. Distans 850 sjömil via Nordsjön, Engelska kanalen och över Biscaya. Skepparen hade fått som "julklapp" sex dagar av sönernas semester!

6 juni, angjort La Coruna efter tidvis mycket tuff seglats med bottenrev och ofta stöttning med motorn. De förmånliga vindarna under passagen av Biscaya, nästan ett helt dygn med spinnaker, gjorde att vi kom enligt plan till La Coruna. Där väntade Mirja efter att ha flugit dit från Holland. Kaptenen tackade besättningen och bjöd på välförtjänt krogmåltid innan pojkarna tog flyget hem.

13 juni, fortsatte färden med ordinarie besättning längs Spanska Atlantkusten. Vi seglade enligt principen "coast hopping". Nära kusten och med dagsetapper som startade kl. 09.00 och hamngång senast kl. 18.00. Ankring för det mesta och jollen färdig på släp. Om man använder zodiacens sidofästen för fästlinorna och båtens sidoknappar så kan den inte snurra runt. Automatläsen bör vara öppen!

Efter många dagar och hamnbesök anlände vi till den sista hamnen innan den spännande seglatsen genom Gibraltar Sund. Detta är ett veritabelt "blåshål" och oftast med en stark ström åt någondera riktningen. Det blåser antingen W eller O vind och man bör vänta tills man har både strömmen och vinden från W. Är strömmen mot vinden så bildas mycket branta vågor som blir överbrytande för en 36 fots segelbåt.

31 juli, hade vi de rätta förhållandena. Bottenrev och fock. I bländande solsken och havet fyllt av vita gäss, slörade vi genom sundet i en hiskelig fart. Tidvis 15m/s och 12 knop i surfarna. Passagen tog knappt en timme, så fort sundet blev bredare mojnade det ordentligt. Vi lade till i marinan nedanför Gibraltar klippan.

Fortsatt kustnära segling med besök i flera hamnar till den 23 augusti då vi angör Mar Menor/La Manga. Ett fantastiskt innanhav, norr om Cartagena. Där hade vi fått tips om att det fanns ett välskött varv med rimliga priser. La Mouette lyftes upp med masten på och fick "övervintra" där i åtta månader.

Så här seglade vi. Fortsättning på berättelsen följer!

